

बधशालाको गीत

स्व. स्वप्निल स्मृति

म सुनिरहेछु प्रष्ट
बधशालामा गीत बजिरहेको छैन ।

म देखिरहेछु प्रत्यक्ष
बधशालामा गायक देखिरहेको छैन
गेरुवस्त्रभिन्न पिताम्बरभिन्न मुकुटाभिन्न
उभिएको छ एउटा कसाई भौतिकता फगत्

गँजडी महादेव
कामुक कृष्ण
पिताला द्रौपदी
हराम राम
जल्लाद अल्लाह
बताशे येसु
वि भा जि त आस्थाहरु अनास्थाहरु
भ्रामक विश्वासहरु आशंकाहरुक
अफिम होइन मान्छेकै रगत पिएको छ मान्छेले ।

मान्छेले
नचाइरहेछ प्रेमको राजधानी छातीमा
पछारिरहेछ चेतनाको सदरमुकाम मष्तिस्कमा
तेस्र्याएको छ आवाजको राजमार्ग सुन्दर गलामा
भगवानको आरनमा अर्जापेको अध्यात्मिक हतियार
कुरान पुराण बाइबल.....

म सुनिरहेछु प्रष्ट
बधशालामा गीत बजिरहेको छैन ।

हो, हेरिरहेछु आँखा चिम्लिएर
छिया छिया परेको अचानो र
मनुवा रगतले खिया लागेको तरबार ।

देखिरहेछु म
रगतले लत्पतिएको पृथ्वी आँगनमा
नरभक्षी पाइतालाका का ला का ला डोबहरु ।

यहीनेर
कि गोयल्वश जौरथा गाएर
महाअस्टमी पखिरहेछ आतंक उभिएको
धर्म नाशिएको
राजकीय मौलो

अस्थिपञ्जरको यत्रो घुईचोमा
एउटामात्र पनि सुन्दर मान्छे देख्नु कथित् भाग्ये केहरिन्थ्यो अरे
तर, क्राफिर देखिरहेछु मुस्लिम चेहरामा
राक्षस मुस्कुराइरहेछ हिन्दु नाकमा
हिंशाले फणा उठाइरहेछ बुद्धका अज्ञानमा
शैतान छिपिरहेछ क्रिश्चियन अनुहारमा

म सुनिरहेछु प्रष्ट
बधशालामा गीत बजिरहेको छैन ।

देखिरहेछु
मान्छे एत्ती अनैतिक भईसक्यो
मान्छेसंग मान्छेलाई प्रेम गर्ने नैतिकता छैन
मान्छेलाई आफुभिन्न स्थापित गर्न
मान्छेका नाममा नमाज पढ्न
मान्छेका नाममा सप्ताहपुराण भजाउन
मान्छेभिन्न सहिष्णुता बाँकी छैन
मान्छे वि भा जि त छ धर्मले जशले आस्थाले इश्वरले
मान्छेका विरुद्धमा :

केवल सुनिरहेछु म कान बन्द गरेर
मन्दिरलाई मस्जिदलाई मूर्चलाई गुम्बालाई.....लाई
छियाक्...छ्याक्.....छप्कन र खिद्रि.. खिन्द्रि..
चक्कुको
बिंड फुस्किएको जेहाद सजीतलाई ।